

آیین نامه پرداخت هزینه ایاب و ذهاب داخل شهر و حومه - مصوب ۰۸/۱۱/۱۳۷۴

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۴/۱۱/۸ بنا به پیشنهاد شماره ۴۹۱۵/د مورخ ۱۳۷۳/۸/۳ سازمان امور اداری و استخدامی کشور و به استناد ماده (۷) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت - مصوب ۱۳۷۰- آیین نامه پرداخت هزینه ایاب و ذهاب داخل شهر و حومه را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه پرداخت هزینه ایاب و ذهاب داخل شهر و حومه

مصوب ۱۳۷۴،۱۱،۰۸

ماده ۱ - هزینه ایاب و ذهاب موضوع این آیین نامه فقط به آن دسته از متصدیان مشاغلی که وظیفه آنان ایجاب می کند به مراکز مختلف ادارات و اقصی نقاط شهر رفت و آمد کنند و از هیچ نوع وسیله نقلیه اداری اعم از موتورسیکلت، خودرو سواری و وانت استفاده نمی کنند، پرداخت می شود.

ماده ۲ - به کلیه متصدیان مشاغلی که شغل آنان ایجاب می کند به صورت مستمر به مراکز مختلف ادارات و اقصی نقاط شهر رفت و آمد کنند، حداکثر مبلغ (۱۵۰۰۰) ریال در ماه پرداخت می شود.

ماده ۳ - به کارمندانی که در مواقع ضرورت برحسب دستور رئیس اداره به وزارتخانه ها یا ادارات دولتی دیگر مراجعه می کنند، هزینه تردد به نرخ معمول پرداخت می شود.

تبصره - مجموع مبلغ قابل پرداخت موضوع این ماده به مستخدمان موردنظر در ماه، از مبلغ موضوع ماده (۲) این آیین نامه بیشتر نیست .

ماده ۴ - به کلیه متصدیان مشاغلی که در سطح ادارات دولتی در شهرستانها به منظور مأموریت های محول شده از سوی مقامات مسوول مجبورند در سطح شهرستان و حومه رفت و آمد کنند، برای هر نوبت، هزینه تردد به نرخ معمول در محل داده می شود، مشروط به اینکه حداکثر مبلغ پرداختی به آنان، بابت هزینه یاد شده از دوسوم مبلغ موضوع ماده (۲) این آیین نامه تجاوز نکند.

معاون اول رئیس جمهور- حسن حبیبی